

Texel

*Kantel in gedachten de zee
en het zilvergrijs woelende wijdse begint
het landschap te spiegelen, je ziet
tientallen steltlopers landen op het wad
hogerop het witte kerkje een schaapsboet
en daar zo klein als een mier herken je jezelf*

*je bent niet langer van land alleen
niet langer zoet maar onstuimig en brak
draag het schuim op je hoofd
durf van je zilte ziel te houden
plant je gewassen in brakke grond
zie wat ervan komt, laat je verrassen*

*elke spriet in een weiland beeft voor het zout
een groot deel van jouw planten verpietert
maar niet deze aardappel deze aardbei deze biet
proef: de een wordt bitter de ander zoet of pikant
die komkommer zet uit balorigheid stekels op
en neem deze zeebanaan: hoe zouter het water
hoe roder hij kleurt en hoe scherper hij smaakt
vraag: kan ik iets met jou? heb je een taak in de wereld?
speel maar de kwelgeest van planten
zij lopen niet weg zij passen zich aan
mensen hebben voeten die wortelen slecht*

*draai een zachte revolutie af
een zachte zilte revolutie
en je kantelt het land met de zee*